

להקת מחול
בת שבע

מרתה גראהם

הקריירה המופלאה של מרתה גראהם כרקדנית, כוריאוגרפית וכמורה משתרעת על פני יותר מששים שנה. מרתה גראהם היא בעלת ההשפעה הגדולה ביותר על הריקוד המודרני והיא מוסיפה להוכיח חיות מדהימה וכוח יצירה. ביום-הולדתה ה-80 שחל בחודש מאי 1974 הופיעה להקת המחול של מרתה גראהם ביצירה חדשה לפני קהל נלהב בניו-יורק.

אביה של מרתה גראהם נהג לומר שיכל להבחין בבתו כשאביה דוברת אמת על פי תנועותיה... בהיותה בת 5 עברה משפחתה מפיטסבורג לסנטה-ברברה אשר בקליפורניה. שם ראתה את הצגת-המחול הראשונה בחייה. בהחלטה נחושה להיות רקדנית פנתה מרתה גראהם עם סיום לימודיה בבי"ס תיכון לבי"ס דנישון בלוס-אנג'לס שהינו "ערש" המחול המודרני האמריקני. לאחר זמן קצר הפכה להיות חברה בלהקה. בשנת 1920 יצר טד שון עבודה תפקיד ראשי בבלט האצטקי שלו "קזוכיטל".

שיטת האימון של דנישון שהיתה מהפכנית בימיה, טיפחה עצמאות ומקוריות, ומרתה גראהם יצאה לדרכה העצמאית. בשנת 1929 יסדה את להקת המחול הנושאת את שמה, שהפכה במהרה למרכז חשוב למחול בארה"ב. בין יצירותיה המפורסמות:

"איגרת לעולם" המבוססת על חייה של המשוררת הנודעת אמילי דיקנסון ושירה, "מוות וכניסות", "נבכי הלב" ו"פדרה" המבוססים על נושאים מתוך המיתולוגיה היוונית; "אביב בהרי האפלאצ'ים", "לתוך המבוך", "אחו אפלי", "שעשועי מלאכים" ובלט בן שלוש מערכות, "קליטמנסטרה" שכוונה ציון-דרך במחול.

בשנת 1954, לאחר "הופיעה עם להקתה בכל רחבי ארה"ב, כולל הופעה ב"בית הלבן" יצאה מרתה גראהם לסיבוב הופעות בעולם בחסות משרד-החוץ האמריקני. מרתה גראהם קיבלה תואר-כבוד רבים מאוניברסיטאות רבות.

בשנת 1932 קיבלה תואר חברות גוונהיים שהוענק בפעם הראשונה לרקדנית. בין הפרסים האחרים שהוענקו לה — תואר-כבוד מהנשיא טרומן, פרס ה"דנס מגזין", "פרח עליהדפנה" של איגוד המלחינים עבור טיפוח המוסיקה האמריקנית. פרס המחול "קפציו", פרס אספאן 1965 במדעי-הרוח ופרס לאמנויות מטעם מועצת מדינת ניו-יורק בשנת 1973.

להקת מחול בת-שבע

מנהל כללי : פנחס פוסטל הנהלה אמנותית : לינדה הודס קאי לוטמן

אסיסטנטית להנהלה האמנותית : אמירה מרוז

רקדנים :

רנה שינפלד

אהוד בן-דוד
רינה גלוק
נורית שטרן
יאיר ורדי

(לפי סדר א'—ב')

רוג'ר בריאנט
דק לינטון
רוברט פומפר
פראולוף פרנלונד

אסתר נדלר
דבי סמוליאן
לורי פרידמן
תמר צפיר
רות קליינפלד
פמלה שרני

רקדנים מתלמידים :

עודד כפרי
יהודה מלכא
הלל פריש
אסתר גולדשטיין
אוהד נהרין
סוזן סטון
דוד עוז

מנהל ארגון הצגות : שלמה בשמי
מנהל יחסי ציבור : יוסף פרנקל
פרסומת : דוד בלקין
צלומים : מולה-הרמתי, י. אגור
הפקת התכניה : שלמה בשמי

מנהל במה : ארליך יעקב
מנהלת הפקה : סאלי יעקובי
בצוע תאורה : "דנאור"
חשמלאי ראשי : שי קרלשטדט
טכנאי קול : עמירם רווח
בצוע תלבושות : ברטה קוורטץ
מלתחנית : לולה פרימט
בנית תפאורות : זאב הלפרין
נעלי רקוד : דנסקי

להקת בת-שבע

לינדה הודס

לינדה הודס באה לישראל לראשונה בשנת 1964 כאסיסטנטית של מרתה גראהם בתקופת היווסדו של להקת "בת-שבע". באותה עת היתה לינדה הודס אחת הרקדניות הראשונות בלהקת מרתה גראהם וכן הופיעה במחזות מוסיקליים ובטל-וויזיה, בין הופעות בברודוויי בעונה וספורים בער לם עם להקת מרתה גראהם. לינדה הודס הופיעה בתפקידים בולטים בלהקות גלן טטלי ופאול טיילור.

לינדה הודס לימדה ויצרה מחולות עבור "בלט רמבר" בלונדון ובשנת 1970 היתה מנהלת-חזרות אורחת ב"נדרלנד דנס תיאטר" בהולנד. בינואר 1974 מונתה לינדה הודס למנהלת אמנו-תית של להקת "בת-שבע". תקוותה ליצור את האווירה הנאותה לשיתוף פעולה נוסף בין להקת "בת-שבע" והגב' מרתה גראהם.

קאי לוטמן

קאי לוטמן נולד בשוודיה והחל לרקוד בביה"ס של הבלט המלכותי השבדי בסטוקהולם בשנת 1950. בשנת 1957 הוזמן להופיע בתפקידים ראשיים ברפרטואר הקלאסי של הבלט המלכותי ב"קובנט גרדן" לונדון.

קאי לוטמן לימד גם בבלט קירוב הנוודע בלנינגרד וכן הופיע במוסקבה, בלנינגרד ובריה. בין השנים 1960 ו-1964 הופיע קאי לוטמן עם "תיאטרון הבלט האמריקני".

קאי לוטמן הופיע בפני ראשי-מדינות רבים, כולל סין.

בשנת 1969 עלה קאי לוטמן לישראל וסייע בהקמת המכון למחול בחיפה.

החל מראשית 1974 פועל קאי לוטמן כמורה וכמנהל-אמנותי בלהקת "בת-שבע".

המחול בישראל הוא בן למעלה מ-3000 שנה; אך הוא גם צעיר מאד. עוד בתנ"ך מסופר על יפתח שחזר מהקרב ונשבע לקיים את נידרו: "והנה בתו יוצאת לקראתו בתופים ובמחולות". וגם דוד המלך נזכר בתנ"ך כשהוא "מכרכר בכל עוז לפני ה'" למרות לעגה של מיכל. ומחול עגל-הזהב במדבר? והנסיכה ש.מית בריקודה לפני הורדוס, שנים רבות לפני שטיטוס כבש את ירושלים והחריבה ושם קץ למחול בישראל למשך 2000 שנה...

כאשר באו רקדנים צעירים ומוכשרים לבת-שבע דה-רוטשילד בשנות ה-50 יעצה היא להם לנסוע לחו"ל כי בארץ אין להם כל סיכוי לקריירה בשטח המחול. בראשית שנות ה-60 שינתה את דעתה. לאחר שפגשה את ידידתה מרתה גראהם בפסטיבל אדינבורו אמרה לה: "מרתה, אני עומדת להקים להקה משלי". גראהם התבוננה בה בשקט ואמרה: "יצאת מדעתך". "אני יודעת", אמרה ובהיותה אשה עקשנית קמה ועשתה זאת. בהשראת עבודתה בחברת מרתה גראהם שאפה בת-שבע להגיע לרמה גבוהה. מרתה גראהם עצמה עזרה בעצות מעשיות, בעבודה קשה ובהשראה.

החלה יציאת אמנים ישראליים מאירופה, מדרום אפריקה ומניר-יורק לתל אביב. גם הקיבוצים, למרבית הפלא, היוו מקור לא-אכזב לכשרונות. רקדנים צעירים נסעו להשתלם בביה"ס של מרתה גראהם בניר-יורק.

כאשר עלה המסך לאחר אימונים מפרכים נקבעה אמת-מידה חדשה. "בת-שבע" לא נקראה להקת-המחול הטובה ביותר (כי לא היו לה מתחרות) אלא האסנמבל הדרמטי הטוב ביותר של ישראל.

בפסטיבל "שנזאליזה" בפריס בשנת 1971 זכתה להקת "בת-שבע" בשלושה כוכבי זהב. פרס הלהקה הטובה ביותר, פרס הרקדן הטוב ביותר הוענק לאהוד בר-דוד ופרס לזוג הרקדנים הטוב ביותר — לרנה שיינפלד ורחמים רון. כמרכן זכתה הלהקה בציון לשבח בפסטיבל באת באנגליה. בארץ זכתה הלהקה בפרס "כינור דוד", וכן הוזמנה להופיע בפני הנשיא ניקסון בארוחה החגיגית בכנסת.

מיטב הכוריאוגרפים בעולם עבדו עם להקת "בת-שבע": מרתה גראהם, ג'רום רובינס, ג'והן קרנקו, חוזה לימון, גלן טטלי, ג'והן באטלר, אנה סוקולוב, ט' לי ביטי, נורמן מוריס ועוד... כמרכן יצרו כוריאוגרפים אלה יצירות מיוחדות עבור הלהקה.

רעתה מרתה גראהם שזו הפעם הראשונה מעלה יצירה מחוץ לארה"ב עבור להקה זרה.

מיצירות מרתה גראהם שהועלו
ע"י להקת מחול "בת-שבע"

"לתוך המבוך"

מרתה גראהם :	כוראוגרפיה
ג'אן קארלו מנוטי :	מוסיקה
איסאמו נוגוצ'י :	תפאורה
ג'ין רוזנטל :	תאורה
מרתה גראהם :	תלבושות

ERRAND INTO THE MAZE

Choreography and Costumes: **Martha Graham**

Music: **Gian Carlo Menotti**

Scenery: **Isamu Noguchi**

Lighting: **Jean Rosenthal**

"הורודיה"

מרתה גראהם :	כוראוגרפיה
פאול הינדמיט :	מוסיקה
איסאמו נוגוצ'י :	תפאורה
ג'ין רוזנטל :	תאורה

HERODIADE

Choreography: **Martha Graham**

Music: **Paul Hindemith**

Set: **Isamu Noguchi**

Lighting: **Jean Rosenthal**

WORKS BY MARTHA GRAHAM IN THE BAT-SHEVA REPERTOIRE:

CAVE OF THE HEART

Choreography: Martha Graham
Music: Samuel Barber
Set: Isamu Noguchi
Lighting: Haim Tchelet

"נבכי הלב"

מרתה גראהם :	כוראוגרפיה
סמואל בארבר :	מוסיקה
איסאמון נוגוצ'י :	תפאורה
חיים תכלת :	תאורה

EMBATTLED GARDEN

Choreography and Costumes: Martha Graham
Music: Carlos Surinach (amp)
Scenery: Isamu Noguchi
Lighting: Jean Rosenthal and Haim Tchelet

"הגן אחוז המלחמה"

מרתה גראהם :	כוראוגרפיה ותלבושות
קרלוס סורינק :	מוסיקה
איסאמו נוגוצ'י :	תפאורה
ג'ין רוזנטל וחיים תכלת :	תאורה

DIVERSION OF ANGELS

Choreography and Costumes: Martha Graham
Music: Norman Dello-Joio
Lighting: Jean Rosenthal and Haim Tchelet

"שעשועי מלאכים"

מרתה גראהם :	כוראוגרפיה
נורמן דלו ג'ויו :	מוסיקה
ג'ין רוזנטל וחיים תכלת :	תאורה
מרתה גראהם :	תלבושות

MORDECAI SETER

Mordechai Seter was born in Russia in 1916 and came to Israel as a child. Between 1932–1937 he studied composition in Paris with Paul Dukas and Nadia Boulanger. In addition to his activities as a composer, he is also a professor at the Samuel Rubin Israel Academy of Music, Tel-Aviv. He received the Prix Italia 1962 for the radiophonic version of his oratoria MIDNIGHT VIGIL which has been broadcast by prominent radio stations all over the world and was awarded the Israel State Prize in 1965.

His RICERCAR for violin, viola, violoncello and string ensemble received the ACUM prize in 1958. In 1962 the Martha Graham Dance Company commissioned Mordechai Seter to write a ballet (the LEGEND OF JUDITH) which was performed by them many times in Israel, Europe and also at the International Festival at Edinburgh in 1963, as well as in London. In 1964 Mr. Seter wrote another ballet, commissioned by Miss Graham, FANTASIA, which was performed under the name PART REAL, PART DREAM, and premiered in the U.S.A.

Among his other works which have been performed in Israel and abroad: CHACONNE AND SCHERZO for piano (1956), VARIATIONS for symphony orchestra (1959), FANTASIA for symphony orchestra (1965), CHAMBER MUSIC 1970, which is a series of six works for various ensembles.

DANI KARAVAN

Dani Karavan was born in Tel-Aviv, studied painting and stage design in Israel. He completed his studies in wall painting in the city of Florence.

Dani Karavan is especially known for his architectural works, among which is the stone wall in the Main Hall of the Knesseth in Jerusalem, concrete reliefs in memory of the holocaust victims in the Weizman Institute, Rehovoth, the Negev Division Memorial Stone near Beer-Sheba and a number of other big projects in Tel-Aviv, Jerusalem, Basel and Zurich, Paris and New York.

Karavan also designs for the theatre, opera and dance. Among others he has made the designs for "Mary Stewart", "Kinnereth, Kinnereth" in the Cameri, "Small Tel-Aviv" in the Hamam, "Only Fools are Sad", "Spoon River" in the Bimot Theatre, "The Story of Ruth" in Inbal and a lot of designs for the Bat-Sheva and Bat Dor Dance Companies.

Dani Karavan has also designed for operas Chamber Ensembles and the Israel Festival. He has done the design for Menotti's Consul in the Florence and Spoleto Festivals.

This is his fourth design for Martha Graham, the three previous ones being "Judith", "Part Real, Part Dream" and "Holy Jungle" done for the Martha Graham Group in New York which were very successful and had been acclaimed by the international press.

HAIM TEHELET

Born in Tel Aviv. Studied in Israel and the U.S. Upon his return from the United States (1965) he began to work as lighting designer and consultant to the Batsheva Dance Company. Mr. Tehelet has designed the lighting for the finest choreographers who have created works for the Batsheva Company including Martha Graham, Jerome Robbins, Glen Tetley, and Norman Morrice, as well as the Israeli choreographers who have worked within the Company's framework. Mr. Tehelet's lighting has been received with great esteem in Israel and abroad.

"DREAM"

(Phantasy after Jacob's dream)

Choreography: **Martha Graham**

Music: **Mordecai Seter**

Set: **Dani Karavan**

Lighting: **Haim Tchelet**

"חלום"

(פנטסיה על פי חלום יעקב)

מרתה גראהם	:	כוריאוגרפיה
מרדכי סתר	:	מוסיקה
דני קרוון	:	תפאורה
חיים תכלת	:	תאורה

תכנית הערב

במסגרת הפסטיבל הישראלי 1974

ירושלים — תיאטרון ירושלים 14-7-74 בחסותו של ראש-העיר, מר טדי קולק

ירושלים — תיאטרון ירושלים 20-7-74

תל-אביב, אולם התיאטרון הקאמרי 15-7-74 בחסותו של ראש עיריית תל-אביב, מר שלמה להט

תל-אביב, אולם התיאטרון הקאמרי 16-7-74

"שעשועי מלאכים"

מרתה גראהם	:	כוראוגרפיה
נורמן דלו ג'יו	:	מוסיקה
ג'ין רוזנטל וחיים תכלת	:	תאורה
מרתה גראהם	:	תלבושות

רקדנים:

אסתר נדלר, נורית שטרן, רות קליינפלד, פמלה שרני, יאיר ורדי, רוז' בריאנט, רובר פומפר, לורי פרידמן, דבי סמוליאן, רות קליינפלד, פמלה שרני, תמר צפרייר, פראולף פרנלונד.

"לתוך המבוך"

מרתה גראהם	:	כוראוגרפיה
ג'אן קארלו מנוטי	:	מוסיקה
איסאמו נוגוצ'	:	תפאורה
ג'ין רוזנטל	:	תאורה
מרתה גראהם	:	תלבושות

רקדנים:

יוריקו קימורה (רקדנית אורחת)

יאיר ורדי

ה פ ס ק ה

"חלום"

בכורה עולמית

(פנטסיה על פי חלום יעקב)

מרתה גראהם	:	כוראוגרפיה
מרדכי סתר	:	מוסיקה
דני קרוון	:	תפאורה
חיים תכלת	:	תאורה

וריאציות לתזמורת קאמרית,
שלושה קטעי זימרה לבריטון סולו
„סונטה לכינורות“

יאיר ורדי	:	השליח
לינדה הודס	:	האהובה
רינה גלוק	:	האם
אהוד בן-דוד, אוהד נהרין	:	שני הבנים
נורית שטרן	:	הכנענית
אסתר נדלר	:	האילה
הלהקה	:	ההמון

העוזרים בביצוע למרתה גראהם:

יוריקו קימורה, רוברט פאול, טים ונגרד

הפקת המחול "חלום" בתמיכת קרן-התרבות אמריקה-ישראל

מרתה גראהם 1974

למחול הזה אין סיפור. העלילה מתרחשת בגן הדמיוני שהאהבה יוצרת לעצמה. זהו גן העורב השחור, גן המפתה, גן השושנה. ערגת הלב הבודד; השעשוע שלאחר עבודת-הרוח; משחקים, קלות-דעת, שגיונות, צירופי כוונות האוהבים, האפשרות הניתנת להיאמן, עזה ועדינה כאחת, חדות-חיים של תמימות ושעשועי מלאכים.

אגדה יוונית מספרת על מפלצת, חציה פר וחציה אדם, שנקראה מינוטאורוס והוחזקה בפקודת מלך כרתים במבוך שבאי. כתוצאה מתבוסה במלחמה, ננזר על עמה של קוריתוס לשלוח אחת לתשע שנים ארבעה-עשר מבחירי עלמיה ועלמותיה לכרתים, להיות טרף למינוטאורוס. הגיבור תזאוס, נסיך קוריתוס, יצא לכרתים ונכנס לתוך המבוך, כשהוא מונחה על-ידי חוט קסמים שנתנה לו הנסיכה אריאדנה, ושם נאבק עם המינוטאורוס והרגו. יצירתה של מארתה גראהם "לתוך המבוך" שואבת את השראתה מאגדה זו. אולם כאן נהפך הסיפור לדראמה שנושאה כיבושו של הפחד עצמו. הגיבורה נכנסת לתוך נוף שאינו אלא נבכי נשמתה, הולכת בעקבות החוט הדק של אומץ-לבה, כדי למצוא את הפחד האורב כמו מפלצת, כמו מינוטאורוס, בקרבה. היא מתנגשת עמו, מכניעה אותו ויוצאת לחופשי.

"החלום" קשור עם הפרסקאות הצפים במוחו של אדם. כולנו חיים עם חלומות, במקרים רבים אלה הם זכרונות נסתרים מן העבר. מקור "החלום" בעבריותו של יעקב הרואה את חזון הסולם. עקב מאבקו עם המלאך, זוכה יעקב בשם ישראל וביעודו שלו. "החלום" אינו בנוי בעקבות הסיפור המקראי, אלא על האדם המקבל את גורלו בכורח מורשת זכרון העבר.

TONIGHT'S PROGRAM

THE ISRAEL FESTIVAL 1974

Jerusalem — The Jerusalem Theatre 14.7.74 Under the auspices of the Mayor, Mr. Teddy Kolek
Jerusalem — The Jerusalem Theatre 20.7.74

Tel-Aviv, The Cameri Theatre 15.7.74 Under the auspices of the Mayor, Mr. Shlomo Lahat
Tel-Aviv, The Cameri Theatre 16.7.74

DIVERSION OF ANGELS

Choreography and Costumes: **Martha Graham**
Music: **Norman Dell-Joio**
Lighting: **Jean Rosenthal and Haim Tchelet**

This dance follows no story. Its action takes place in the imaginary garden love creates for itself.

It is the place of the raven, the tempter, the rose. It is the wish of the single-hearted; play after spirit's labor: games, slights, fancies, configurations of the lovers' intentions: the believed possibility, at once strenuous and tender: humors of innocence: Diversion of Angels.

DANCERS

Esther Nadler Nurit Stern Ruth Kleinfeld/Pamela Sharni
Yair Vardi Roger Briant Robert Pomper

Laurie Freedman, Debi Smulian, Ruth Kleinfeld/Pamela Sharni,
Tamar Tzafrir, Per-Olof Fernlund.

ERRAND INTO THE MAZE

Choreography and Costumes: **Martha Graham**
Music: **Gian Carlo Menotti**
Scenery: **Isamu Noguchi**
Lighting: **Jean Rosenthal**

A Greek legend tells of a beast, half-bull, half-man, called the Minotaur, which was kept by the King of Crete in a labyrinth. Every nine years, as a penalty of war, the people of Corinth were doomed to send to Crete fourteen of the city's finest youth and maidens to be fed to the Minotaur. The hero, prince of Corinth, went himself to Crete and into the labyrinth, guided by a secret thread which had been given to him by the Princess Ariadne, and there fought and killed the Minotaur.

DANCERS

Yuriko Kimura (guest artist) Yair Vardi

Martha Graham's "Errand into the Maze" derives from this legend. But here the story has been transformed into a drama about the conquest of fear itself. The heroine enters a landscape like the maze of her own heart, and goes along the frail thread of her courage to find the fear which lurks like a Monster, a Minotaur, within her. She encounters it, conquers it and emerges to freedom.

INTERMISSION

"DREAM"

WORLD PREMIERE

(Phantasy after Jacob's dream)

Choreography: **Martha Graham**
Music: **Mordecai Seter** Variations for Chamber Orchestra
Set: **Dani Karavan** Sonata for Violins
Lighting: **Haim Tchelet** Three Little Chants for Baritone,
solo

The Messenger: **Yair Vardi**
The Beloved: **Linda Hodes**
The Mother: **Rina Gluck**
Two Sons: **Ehoud Ben David**
Ohad Naharin

The Cananite Woman: **Nurit Stern**
Pagan Goddess: **Esther Nadler**
People of Life: **The Company**

Dream is concerned with the frescoes of the skull of man.

We all live by dreams and in many cases they are the hidden records of the past.

Dream stems from an ancient Hebrew memory of Jacob, his dream of the ladder, his struggle with the messenger of God, and his acceptance of his destiny by being given the name of Israel.

Dream in no sense follows the sequence of the Bible but it is an inheritance of memory of each man as he accepts the necessity of his destiny.

Assistants to Miss Graham, Yuriko Kimura, Robert Powell, Tim Wengert.

This production was made possible through a grant from the American-Israel Cultural Foundation.

"DREAM"

(Phantasy after Jacob's dream)

Choreography: Martha Graham

Music: Mordecai Seter

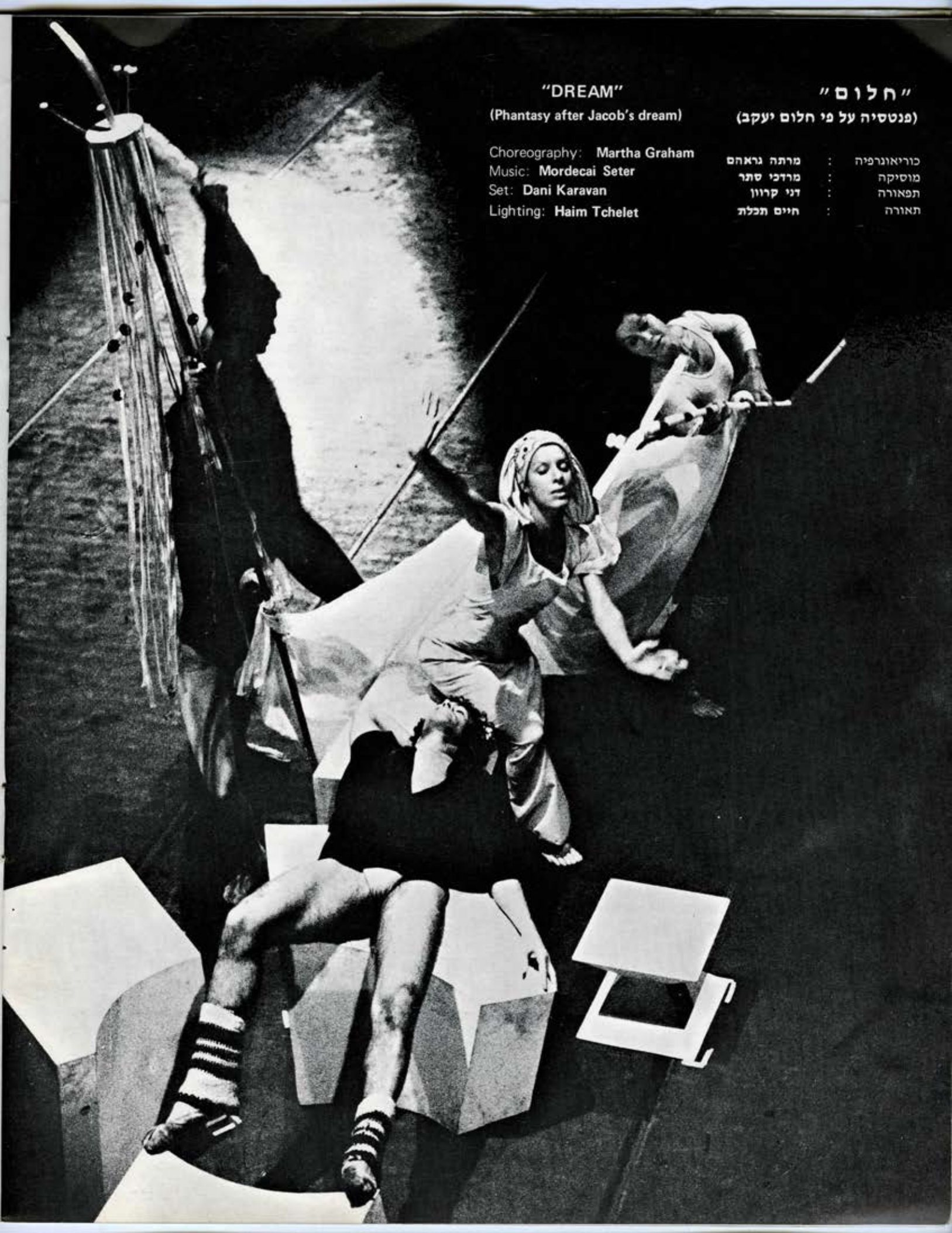
Set: Dani Karavan

Lighting: Haim Tchelet

"חלום"

(פנטסיה על פי חלום יעקב)

מרתה גראהם	:	כוריאוגרפיה
מרדכי סתר	:	מוסיקה
דני קרוון	:	תפאורה
חיים תכלה	:	תאורה

מרדכי סתר

נולד ברוסיה בשנת 1916 ויושב בארץ מילדותו. בין השנים 1932—1937 למד בפריס קומפוזיציה בהדרכת פול דיקא ונאדיה בולאנז'ה. בנוסף על פעילותו כקומפוזיטור הוא משמש כפרופסור באקדמיה למוסיקה בתל-אביב ע"ש סמואל רובין. הוא זכה ב"פרס איטליה" 1962 על הגירסה הרדיופונית של האורטוריה שלו "תיקון חצות", ששודרה על ידי החשובות שבין תחנות השידור בעולם, ומאוחר יותר, ב-1965 זיכתה אותו יצירה זו בפרס ישראל.

יצירתו 'ריצ'רקאר' לכלי קשת זיכתה אותו בפרס אקו"ם לשנת 1958. בשנת 1962 הוזמן סתר לכתוב באלט בשביל מרתה גראהם. היצירה "אגדת יהודית" הוצגה על-ידי הגב' גראהם ולהקת המחול שלה בישראל. במערב אירופה וכן בפסטיבל הבינלאומי של אדינבורו 1963 ובלונדון, בשנת 1964 השלים באלט שני — "פנטסיה" — לפי הזמנת הגב' גראהם והצגת הבכורה שלו נערכה בארה"ב.

מבין יצירותיו האחרות שבוצעו בארץ ובחו"ל: שקונה וסקרצו לפסנתר (1956), ואריאציות לתזמורת סימפונית (1959), פנטסיה לתזמורת סימפונית (1965), מוסיקה קאמרית (1970) שהיא סדרה של שש יצירות להרכבים קאמריים שונים.

דני קרוון

נולד בתל-אביב, למד בישראל ציור וציור תפאורות, השתלם בציור קיר בפירנצה. דני קרוון ידוע בעיקר בשל עבודותיו הקשורות באדריכלות, ביניהן קיר האבן באולם המליאה של הכנסת בירושלים, תבליטי בטון ופסל לזכר קרבנות השואה במכון וייצמן ברחובות, אנדרטת חטיבת הנגב ליד באר-שבע וכן עבודות גדולות אחרות בתל-אביב, ירושלים, בזל, ציריך, פריז, וניריווק. קרוון מעצב גם תפאורות לתיאטרון, אופרה ומחול. בין היתר עיצב את התפאורות ל"מרי סטיוארט", "כנרת כנרת" בקאמרי, "תל-אביב הקטנה" בחמאם, "איש חסיד היה", "ספון ריבר" בבימות, "מגילת רות" בענבל, תפאורות רבות ללהקת "בת-שבע" וכן תפאורה ללהקת "בת-דור". דני קרוון עצב תפאורות לאופרות לאנסמבל הקאמרי וכן לפסטיבל הישראלי; הוא עצב את התפאורה ל"קונסול" של מנוטי בשביל הפסטיבלים של פירנצה וספולטו. זוהי התפאורה הרביעית שדני קרוון מעצב עבור מרתה גראהם; שלוש הקודמות הן: "יהודית", "חלום ומציאות", "הג'ונגל הקדוש", שעוצבו בשביל להקתה בניריווק וזכו להצלחה רבה ולהערכה ע"י הביקורת הבינלאומית.

חיים תכלת

נולד בתל-אביב, למד בישראל ובארצות הברית. לאחר שובו מהשתלמות בארה"ב (1965), החל לעבוד כמתכנן תאורה וכיועץ בלהקת המחול "בת-שבע".

מר תכלת תכנן תאורות למיטב הכוריאוגרפים אשר יצרו עם להקת מחול "בת-שבע" בהם מרתה גראהם, ג'רום רובינס, ג'ון טטלי, ג'והן קרנקו, נורמן מוריס וכן כל הכוריאוגרפים הישראליים אשר עבדו במסגרת הלהקה.

תכנון התאורה של מר תכלת זכה להערכה רבה בישראל ובעולם.

ERRAND INTO THE MAZE

Yuriko Kimura (guest artist) Yair Vardi

"לתוך המבוך"

יוריקו קימורה (רקדנית אורחת)

יאיר ורדי

DIVERSION OF ANGELS

Choreography and Costumes: **Martha Graham**

Music: **Norman Dell-Joio**

Lighting: **Jean Rosenthal and Haim Tchelet**

"שעשועי מלאכים"

מרתה גראהם	:	כוראוגרפיה
נורמן דלו ג'ויו	:	מוסיקה
ג'ין רוזנטל וחיים תכלת	:	תאורה
מרתה גראהם	:	תלבושות

THE BAT-SHEVA DANCE COMPANY

The dance of Israel is more than 3000 years old. At the same time it is very young indeed. We read in the Bible about Jephtha, the judge, returning from the wars to keep his vows — "and behold his daughter came out to meet him with timbrels and with dances". We read of King David "dancing before the Lord with all his might", in spite of the mocking laughter of Mikhal, Saul's daughter.

And what about the dance around the golden calf at Sinai? And Princess Salome doing her strip-tease dance in front of Herod, not long before Titus conquered and destroyed Jerusalem, and so put an end to Israel's dancing for nearly 2000 years.

When gifted young dancers came to see Batsheva in the fifties, she used to advise them to pursue a career abroad, there being no career to pursue in Israel. In the early sixties, she changed her mind. Meeting her old friend Martha Graham at the Edinburgh festival, she told her: "Martha, I'm going to have a company of my own". Graham looked at her in silence. Then she spoke up: "You're crazy", she said, "I know", said Batsheva and, being a remarkably obstinate woman, went straight ahead and did it.

Work with Graham had taught her to set-up certain standards she refused to lower. And Graham herself helped with practical advice, hard work and inspiration. There began a sudden exodus of Israeli dancers from Europe, South Africa and New York in the direction of Tel-Aviv. The kibbutzim, surprisingly, proved to be a mine of talent. Young dancers were sent for a final polish to the Graham school in New York.

When the curtain finally went up after a year of gruelling training, a new standard was set. Batsheva was not called Israel's best dance company (there being no real competition, such a compliment would have gone for very little), but Israel's best dramatic ensemble — which, indeed, it is.

In the Champs-Élysées Festival, Paris 1971, the Bat-Sheva Dance Company was awarded three prizes. The best dance company, the best male dancer — Ehud Ben-David and the best couple — Rina Schenfeld and Rahamim Ron.

The company was also given a distinction in the Bath Festival. In Israel the company received the "Kinor David" award. Recently, the company was invited to perform before President Nixon at the dinner given in his honor at the Knesset.

The most famous choreographers in the world have worked with the Bat-Sheva Dance Company: Martha Graham, Jerome Robbins, John Cranko, Jose Limon, Glen Tetley, John Butler, Anna Sokolov, Tally Beaty, Norman Morris etc.

These choreographers have also created special works for the company.

It is now the first time that Martha Graham has created a ballet outside of the United States for a foreign company.

LINDA HODES

Linda Hodes first came to Israel in 1964 as Martha Graham's assistant during the formation period of the Bat-Sheva Dance Company. At this time she was a leading dancer in Miss Graham's Company as well as appearing in musicals and on television between Broadway seasons and foreign tours with the Graham Company. Linda Hodes has also appeared in the companies of Glen Tetley and Paul Taylor. She has taught and choreographed for Ballet Lambert in London and in 1970 she was guest rehearsal director for Nederland Dans Theater in Holland.

In January 1974 she became co-artistic director of the Bat-Sheva Dance Company, where she hopes to create the proper atmosphere for further collaboration between Miss Graham and the Bat-Sheva Dance Company.

KAJ LOTHMANN

Kaj Lothmann was born in Sweden. He started dancing in the school of the Royal Swedish Ballet at the Opera in Stockholm in 1950. In 1957 he was the first foreign male guest artist who was invited to perform the classical repertoire with the Royal Ballet at Covent Garden.

Kaj Lothmann had a year of coaching and study at the famous Kirov Ballet in Leningrad and has also given performances in Moscow, Leningrad and Riga.

Between 1960 and 1964 Kaj Lothmann was a guest artist with the American Ballet Theatre. Kaj Lothmann has appeared before many heads of state, including China.

In 1969 Kaj Lothmann emigrated to Israel and helped to form The Institute of Dance in Haifa. Since January 1974 he has been the artistic co-director and teacher at the Bat-Sheva Dance Company.

BATSHEVA DANCE COMPANY

General Manager: **PINHAS POSTEL**

Artistic Direction: **LINDA HODES
KAJ LOTHMANN**

Assistant to Artistic Direction: **AMIRA MAIROZ**

Dancers: **RINA SCHENFELD
EHUD BEN-DAVID
RENA GLUCK
NURIT STERN
YAIR VARDI**

(In alphabetical order)

Laurie Freedman	Roger Briant
Ruth Kleinfeld	Per-Olof Fernlund
Esther Nadler	Derek Linton
Pamela Sharni	Robert Pomper
Debi Smulian	
Tamar Tzafrir	

Apprentice Dancers: **Esther Goldstein
Hillel Frisch
Oded Kafri
Yehuda Malka
Ohad Naharin
David Oz
Susan Stone**

Administration Manager:	Shlomo Bosmi
Public Relations Officer:	Joseph Frankel
Publicity:	David Belkin
Photos:	Mula-Haramati, Y. Agor
Programme Production:	Shlomo Bosmi

Stage Manager:	Jacob Erlich
Production Manager:	Sally Jacoby
Electricity Executed by:	"Danor"
Chief Electrician:	Shy Karlstadt
Sound Engineer:	Amiram Ravé
Costumes Executed by:	Bertha Kwartcz
Wardrobe Mistress:	Lola Primet
Sets built by:	Ze'ev Halperin
Ballet Shoes:	Dansky

MARTHA GRAHAM

Martha Graham's spectacular career as a dancer, choreographer, and teacher spans a period of more than sixty years. Generally regarded as the greatest single influence on modern dance, she continues to demonstrate her extraordinary vitality and creativity; during the week of her eightieth birthday, in May of 1974, the Martha Graham Dance Company presented one of her new works to enthusiastic audiences at the Mark Hellinger Theatre in New York.

She was born in Pittsburgh, the daughter of a Scotch-Irish Presbyterian doctor, who used to say he knew when she wasn't telling the truth by the way she moved. When she was five, her family moved to Santa Barbara, California, where she saw her first dance performance. Resolving to be a dancer, after high school she entered the Denishawn School in Los Angeles, the "cradle" of American Modern dance, where she soon became a member of the company. By 1920, Ted Shawn had created a leading role for her in his Aztec ballet "Xochitl".

The Denishawn system of training revolutionary in its day — fostered independence and originality, and soon Miss Graham struck out on her own. In 1929, she founded the Martha Graham Dance Company, which quickly became an important center for the dance in the United States. Among her most celebrated works are "Letter to the World", based on the life and poems of Emily Dickinson, "Deaths and Entrances"; "Cave of the Heart", which started the Greek cycle that includes her "Phaedra"; "Appalachian Spring"; "Errand Into the Maze"; "Dark Meadow"; "Diversion of Angels"; and her three act "Clytemnestra" hailed as a landmark in dance.

In 1954, after performing all over the country, including the White House, she and her company made their first foreign tour, under the sponsorship of the State Department, followed by similar appearance in Europe, the Near East, and the Far East.

Miss Graham, who has received honorary degrees from many leading universities, was granted, in 1932, the first Guggenheim Fellowship ever awarded a dancer. Among the numerous awards and honors she has received are a citation from President Harry S. Truman, the Dance Magazine Award, the Laurel Leaf Award of the Composers Alliance for fostering American Music, the Capezio Dance Award, the 1965 Aspen Award in Humanities, and the New York State Council on the Arts Award (1973).

bat sheva
DANCE COMPANY

MARTHA GRAHAM